

Devletlerarası Kanun ve Uygulama Araçları Küfrün Patentleridir. Öyleyse Onlardan Kurtulun, Ey Müslümanlar!

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Dârfur bölgesinde savaş suçları işlediklerinden şüphelenilenlerin Hollanda'daki Lahey Adâlet Divânı'na sevk edilmesine ilişkin 1539 sayılı kararını 01.04.2005 Cuma günü yayınladı. Bu karar, Güvenlik Konseyi'nin son on ay içerisinde Sudan'daki sorunlara ilişkin olarak yayınladığı dokuzuncu karardır. Aynı şekilde son bir hafta içerisinde 1590 ve 1591 sayılı kararlardan sonra, Sudan'ı doğrudan devletlerarası vesâyet altına sokan üçüncü karardır.

Sudan'a ilişkin bu kararlar, Müslümanların toprakları üzerinde kurulu devletler başta olmak üzere zayıf devletlere karşı devletlerarası zorbalık, terörizm ve komplo ile cisimleşen Birleşmiş Milletler Örgütü'nün Güvenlik Konseyi vasıtasıyla son altı yıl boyunca yayınladığı bol miktarda kararlardan sadece birkaçıdır. Zaten onun bu vasfını; Kore Savaşı, Filistin'in işgâli, Afganistan, Çeçenistan ve Bosna-Hersek vâkıalarının yanı sıra bu örgütün târihi, kuruluşu esnâsındaki koşullar ve kuruluş gerekçeleri de açıkça kanıtlamaktadır.

İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru İngiltere ile Fransa'nın yıldızlarının kaymasıyla birlikte, dünyanın kontrolünü ele geçirmeye heveslenen Amerika Birleşik Devletleri, Nisan-Haziran 1945 arası boyunca San Francisco'da iki ay süren bir konferans çağırısı yaptı. Orada Birleşmiş Milletler'in devletlerarası barış ve güvenlik denilen ilkeleri yayınlandı. Sonra dünya üzerindeki Amerikan hegemonyasını meşrulaştırmak ve Devletlerarası Kanun nâmına halkların gelecekleri ve mukadderâtı ile oynamak üzere "adâlet kılıfı" giydirilmiş bu devletlerarası örgüt oluşturuldu.

Her kim bu örgütün târihini ve mevcut durumunu incelerse, onun Amerika ve diğer büyük devletlerin kendi çıkarlarını için gerçekleştirmek üzere kullandıkları ve bu çıkarlarını gerçekleştirmek amacıyla giriştikleri eylemlerine devletlerarası bir meşruiyet kazandırmak üzere başvurdukları devletlerarası bir örgüt olduğunu görür. Nitekim bu vakia, Birleşmiş Milletler'in eski genel sekreteri Butros Gâli tarafından el-Cezîra'daki demecinde kabul edilmiştir: "*Başta Amerika olmak üzere büyük devletler bu örgütü ellerinde oynatmaktadırlar.*"

Nitekim bu devletlerin çıkarları devletlerarası meşruiyet ile çeliştiğinde, Irak'ın işgâli vâkiasında olduğu gibi, bu örgütün kararlarını gözardı etmekten çekinmezler. Bunlar Birleşmiş Milletler'in kararları ve nasıl uygulandığı hakkındaki açıklamalardır. Diğer taraftan, Birleşmiş Milletler tarafından icra edilen Devletlerarası Kanun düşüncesi, aslında Avrupa'nın gerçek fâtih ve İslâm'ı Batı'ya yayan bir mücâhid olarak Osmanlı Hilâfet Devleti'nce temsil edilen İslâmî Devlete karşı oluşturulmuş ve yerleştirilmişti. Nitekim İslâmî Devlet, onların beldelerini teker teker fethetmiş, Yunanistan, Romanya, Arnavutluk, Yugoslavya ve Bulgaristan'ı hâkimiyeti altına almıştı... Tâ ki Viyana kapılarına dayanmıştı. Bu da, Hristiyanlık dışında aralarında hiçbir bağlantı olmayan küçük devletlerin oluşturduğu Avrupa içerisinde müthiş bir korkuya neden olmuştu. Bunun üzerine Avrupa'nın bu Hristiyan devletleri, 1648 yılında Westphalia Konferansı'nı toplayarak aralarındaki ilişkileri düzenlemek üzere sâbit kâideler koydular ve İslâmî Devlet'e karşı Hristiyan Devletler Ailesi'ni oluşturdular. Böylece bugün Devletlerarası Kanun denilen geleneksel kanunları ortaya koydular ki bunun aslı, başkası değil yalnızca Hristiyan Avrupa Devletleri için bir devletlerarası kanun olmasıydı.

Her kim bu Devletlerarası Kanun düşüncesini derinlemesine incelerse, bunun vâkiası olmayan fâsid bir fikir olduğunu görür. Zîra devletlerarası bir kanunun olması doğru olmadığı gibi, devletlerarası ilişkiler için böyle bir kanunun yayınlanması da doğru değildir. Bunun üç sebebi vardır:

Birincisi: Kanun, Sultan'ın (Otoritenin) emridir. Tüm dünya devletleri için veya devletlerarası toplum için tek başına hiçbir Sultan yoktur. Dolayısıyla devletlerarası kanunun varlığı esâsen mümkün değildir.

İkincisi: Kanun için aslanan infaz edilmesidir. Bunun infazı da bir Sulta (muktedir güç) gerektirmektedir. Tüm dünya devletleri üzerinde kendi emirlerini zorla infâz edecek devletlerarası bir otoritenin (dünya jandarmasının) bulunması da doğru değildir. Çünkü bu, savaşı ve kanlı çatışmalara neden olacaktır. Nitekim bugünkü dünyanın vâkiası, bunun en bâriz kanıtıdır.

Üçüncüsü: Kanun, ilişkileri düzenler. Devletlerarası ilişkiler ise beşerî topluluklar arasında tercihe dayalı olarak gelişir. Dolayısıyla herhangi iki veya daha fazla devlet, aralarındaki ilişkileri kendi çıkarlarına veya arzularına göre düzenlerler. Böylece buradaki ilişkileri düzenleyen şey, kanunlar değil anlaşmalar olur.

Bunun içindir ki Kâfir Batı'da bile insanların çoğu, genel bir devletlerarası kanunun varlığını reddetmekte ve herhangi bir kanunu çiğneyen devletleri kınamakta, yani bunun infâzına zorlamaktadırlar. Diğer taraftan Devletlerarası Kanun düşüncesinin ortaya çıkmasından beri Batılı düşünürler arasında, kanunların yapısı ve bağlayıcılığı hakkında tartışmalar baş göstermiştir. Meselâ, Almanya'da Hegel ve Kant, İngiltere'de Hobbs, Austin ve ardılları, genel bir devletlerarası kanunun varlığını reddetmişlerdir. Batılı düşünürlerin çoğu da bu görüşü benimsemişlerdir. Hatta devletlerarası kanunun esâsının var olduğunu söyleyenler bile bunu, uygulanmadığı takdirde hiçbir hukuki sorumluluğu olmayan ahlâkî bir temel olarak değerlendirmişlerdir.

İşte buradan, hiçbir devletlerarası kanunun olmadığı/olmayacağı, bilakis geçmişten beri beşerî topluluklar tarafından bilinen bir gelenek olarak devletlerarası örfler bulunduğu sonucuna ulaşırız. Meselâ, ülkeler arasındaki elçilerin öldürülmemesine yani elçilerin dokunulmazlığına dâir örf gibi.

Birleşmiş Milletler Örgütü ile Güvenlik Konseyi'nin gerçeği, dolayısıyla bu örgütün uygulamaya kalkıştığı fakat dünyaya kaos ve ızdırap getiren Devletlerarası Kanun düşüncesinin gerçeği işte budur! Ayrıca Güvenlik Konseyi'nin kararları, tüm dünya ülkelerinin değil tam aksine sadece dâimi üyelik sahibi devletlerin kararıdır. Bu da tüm dünya ülkelerini, azgın ihtiras ve sömürgeci çıkar düşkünü bu bir avuç devletin merhametine teslim etmek demektir. Buna ilâveten bu örgütün kurulmasından beri, bu dâimi üye devletler -ki bunlar Amerika, İngiltere, Fransa, Rusya ve Çin'dir- aleyhine yayınlanmış tek bir karar bile yoktur! Acaba bunlar mâsum mudurlar? Bilakis bizzat Amerika, bu örgütün kararlarındaki ifadelerin -yani vâkiası olmayan bu kararların- tam aksine hareket ederek kendi kanunlarına göre yürümektedir. Aynen 1593 sayılı kararın uygulanmasından kendi vatandaşlarını istisna etmesi gibi...

Ey Kerîm İslam Ümmeti!

Muhakkak ki üzerimize aşağılanma ve küçümsenme elbiseleri giydiren ve bizi bu içler acısı duruma dalga geçerek düşüren şeyi ortadan kaldırmak kendi elimizdedir. Ne zaman ki bizler Kâfir Batı'nın kucağına düşüp tüm meselelerimizi onun ellerine verdik, işte o zaman onlar da bizim başımızdaki yöneticiler ve politikacılar ile beldelerimizin vahdeti üzerinde parçalama anlaşması imzalamak üzere pazarlık ettiler. Onlar da işlerimizi yürütmedeki görevlerini terk ettiler ve "gıda, tedâvi, eğitim" yardımı adı altında değişik ülkelerden gelen 165 yabancı kâfir örgüte ülkenin kapılarını ardına kadar açtılar. Ne zaman ki bizi kasıp kavurmak üzere kâfir kuvvetlerin ülkemize girişine göz yumduk ve başımızdaki yöneticileri ve politikacıları muhâsebe etme farziyetimizi ihmâl ettik, işte o zaman işlerini rayına sokup başımıza her çorabı ördüler!

Birleşmiş Milletler ve Devletlerarası Kanun ile onların emirlerine itaat eden yöneticilere değil de sizin 'Akîdenize ve varlığınıza kasteden kararlarının vâkiası işte budur! Bu sömürgecilikten kurtulmak ve yöneticileri Birleşmiş Milletler Örgütü'ne uşaklıktan uzaklaşmaya zorlamak üzerinize vâciptir. Aksi takdirde ne onlar ne de siz Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] 'nın şu kavlinde geçen kimseler gibi olmaktan kurtulursunuz:

Sana indirilene ve Senden önce indirilenlere îman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Onlar tâğut ile muhâkeme olmak istiyorlar. Oysa onu inkâr etmekle emrolunmuşlardı. Zaten Şeytan da onlar derin bir sapıklık ile saptırmak istiyor. ^[60] Onlara: *"Allah'ın indirdiklerine ve Rasul'e gelin (başvuralım)"* denildiği zaman, Münâfıkların tam bir uzaklaşma ile Senden uzaklaştıklarını görürsün. ^[61] Elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir musîbet gelince de hemen, *"Biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik"* diye yemin ederek Sana nasıl gelirler! ^[62] İşte onlar Allah'ın, kalplerindekini bildiği kimselerdir. Onlara aldırma! Kendilerine öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında çarpıcı söz söyle! ^[En-Nisa 60-63]

Dolayısıyla İslam'dan başka bir esâsa dayanan herhangi bir örgütün üyesi olmamız veya İslam'dan başka hükümleri uygulamamız şer'an câiz olmaz.

İşte bizler, **Hizb-ut Tahrir** / Sudan Vilâyeti olarak, sadece İslâmî Ümmeti değil bilakis tüm dünyayı Küfrün, nizamlarının, kuruluşlarının ve örgütlerinin zulmünden kurtarmak ve onları İslam'ın Nuruna ve Adâletine kavuşturmak üzere gevşemeksizin kararlılıkla hareket etmekteyiz. Öyleyse haydi siz de, Nübüvvet Minhâcı üzere **Râşidî Hilâfet**'i yeniden kurmak için çalışarak hem bu dünyada hem de Âhirette kurtuluşu kazanmaya koşun!

Ey îman

edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat veren şeye dâvet ettiği an icâbet edin! Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz muhakkak O'nun huzurunda toplanacaksınız. ^[el-Enfâl 24]